

Híd-at, míg be nem tiltották. Aztán — de ezek már mind 1935 után (részben az előbbieket is) volt Magyar Út, Magyar Élet és persze az 1945 előtti Szabad Szó is. Még (később) az Egyedül Vagyunk, sőt egyik-másik nyilas lap — például az Összetartás és a Matolcsy Mátyás lapja (a címére nem emlékszem) is hozott le tőlem vitacikket vagy választ valami támadásra.

Nos, hamarjában csak ennyi jut eszembe. A Bartók János címe: Bpest, II. Palánta u. 21. Persze, az övé se teljes, és csak az ötvenes évek elejéig terjed.

Még valamit! A címek néha bosszantóan „zsrúnálizúek”. Ez a legtöbb esetben a szerkesztők bűne.

Mit mondjak még? Tisztelem a türelmét. Nem éri meg! Annak viszont már nagyon is volna értelme, ha az engem leginkább jellemző írásokból egy értelmes monográfiát írna valaki. Az összes írók közül engem ismer a legkevésbé a mai fiatal nemzedék. Amit tud, az se jó. Nem igaz, vagy nem jellemző.

Bpest, 1968. VII. 10.

Köszönetem és üdvözetem!

Veres Péter

A lapszálon, hosszában, piros tintával még ezt toldotta hozzá:

Még a hajdani Cobden Szövetség lapjában is (a címére nem emlékszem) jelent meg valami tőlem. Sőt az Apollón is. Bóka Lászlóék szerkesztették.

Amikor legutoljára, tavaly nyáron, Szegeden járt, éppen a bibliográfia ügyében keresett bennünket. Sajnos mindketten szabadságon voltunk.

A bibliográfia viszont most már teljessé tehető, az életmű lezárult. S ha igaza volt is Veres Péternek, hogy az ő életművének jó válogatásra és hiteles monográfiára lenne sürgősen szüksége, a bibliográfia sem fölösleges, sőt: föltétele, előmunkálata a majdani monográfiának. Bízom benne, hogy a Veres Péter-bibliográfia a Somogyi-könyvtár műhelyéből kerül majd ki. Ez teszi teljessé az író szegedi kapcsolatainak tanulmányos történetét.

